

компетенцій, ефективніше засвоїти матеріал через активну участь у процесі прийняття рішень або в умовах конфлікту інтересів серед учасників гри, комплексно використовувати отриманні в процесі навчання знання з інших наук, стратегічно мислити та максимально наблизитися до реалій практичної економічної діяльності.

Ключову роль у процесі впровадження ігрових елементів відіграє підготовка викладача до організації ділової гри: по-перше, контроль за ефективним використанням часу протягом практичного заняття (пояснення умов гри, відповідь на запитання щодо організації гри тощо); по-друге, дотримання стандартної моделі проведення ділових ігор (вступ і пояснення, гра, аналіз результатів); по-третє, наявність необхідних роздаткових матеріалів; по-четверте, можливість швидкого реагування на будь-які зміни в ході проведення ділової гри. Важливим елементом при впровадженні ігрових елементів виступає аналіз отриманих результатів (feed-back), який дозволяє вирішити одразу кілька питань: оцінити рівень засвоєння студентами матеріалу, викристалізувати ключові висновки за тематикою семінарського та практичного заняття для підвищення якості засвоєння знань і навичок, виявити сильні та слабкі сторони організації ділової гри, надати можливість студентам провести оцінку власної роботи.

Важливим питанням при застосуванні даного інноваційного механізму стає особливість оцінки знань студентів протягом семінарського та практичного заняття, коли підсумкові бали можуть носити індивідуальний або колективний характер (допускається комбінування обох методів оцінки знань). Необхідно враховувати обов'язкову оцінку індивідуальної роботи кожного студента через його загальну активність при проведенні ділової гри, відповіді на контрольні запитання та кінцевий результат його творчої діяльності при досягненні поставленої мети.

Часто впровадження ігрових елементів пов'язано із трансформацією емоційно-психологічного клімату в групі, що необхідно враховувати на завершальному етапі проведення гри для підвищення якості сприйняття студентами нових знань і компетенцій.

*Наливайченко К.В., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства
Кримського економічного інституту
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРІВ З ЕКОНОМІКИ ПІДПРИЄМСТВА

В економіці України сьогодні відтворення технологічного рівня, що у розвинених країнах мав місце в післявоєнні роки. Це панування чорної металургії, неорганічної хімії, електроенергетики, споживання вугілля. Інвестиційні вкладення, які визначають напрямки розвитку на майбутні десятиліття, також спрямовані в технології нижчого рівня (75 %), тоді як у галузі шостого рівня (біо- і нанотехнології) інвестиції становлять 0,5 %. Рівень фінансування науково-дослідних робіт дає вичерпну характеристику системам вищої освіти цих країн (Ізраїль — 4,3 %, США — 2,2 %, Франція — 3 %, Україна — 0,4 % ВВП), – а в питаннях науково-технічної та інноваційної політики вища освіта є основною продуктивною силою, адже основні наукові дослідження за рубежом виконуються саме у вищих навчальних закладах.

Наведені показники свідчать про те, що в Україні необхідне введення інших компетенцій у систему підготовки магістрів з економіки підприємства.

На порозі зміни у всьому світі, а в нашій країні найбільше помітно, відбулася і продовжує відбуватися трансформація вищої освіти від елітарної до масової. Є різні думки щодо цього явища.

З одного боку, суспільству необхідні висококваліфіковані фахівці, які зміogli б ефективно вирішувати як актуальні, так і перспективні завдання економіки й науки. Зрозуміло, що така освіта повинна ґрунтуватися на основі природного інтелекту. Недарма в розвинених країнах Європи кількість студентів, які завершують навчання по бакалаврській програмі становить 50–60 % від набору, а до магістратури допускається лише близько 20 % цих випускників (у США — 15 %). Тому інститут магістратури в цих країнах дуже престижним.

З іншого боку, масова освіта підсилює ознаки цивілізаційної ідентичності нації, сприяє активній участі громадян у суспільному житті, створює еластичні умови при працевлаштуванні. Не вступаючи в дискусію по цьому проблемному питанню, наведемо лише кілька цифр. Кількість студентів на 10 тисяч населення становили у 2011 році: в Україні 606, США близько 550, країнах Європи 250–400. Зрозуміло, що кожна країна має своє бачення системи вищої освіти й воно формувалося протягом багатьох років (іноді сторіч). Але той факт, що в нашій країні цей показник

найбільший, повинен викликати стурбованість у суспільстві, оскільки він не відповідає природному розподілу інтелектуального потенціалу. З огляду на порівняно низький відсоток студентів, які відраховуються в процесі навчання, інше пояснення може бути пов'язане з недостатньою навчальних програм.

Прийняття єдиного національного рамкового стандарту магістерської кваліфікації дозволило б:

- підвищити конкурентоспроможність працівників шляхом уніфікації професійних вимог різних кваліфікаційних рівнів з орієнтацією на загальноєвропейську Рамку кваліфікацій;
- створити цілісний і прозорий механізм для визнання кваліфікацій, добутих у процесі формального або неформального навчання;
- поліпшити взаємодію ринку праці й ринку освітніх послуг шляхом розмежування їхніх сфер діяльності й відповідальності;
- підсилити мотивацію й результативність самостійного навчання для працездатного населення;
- погодити й розмежувати існуючі системи кваліфікацій, які надаються в сфері професійної освіти;
- підвищити гарантії прозорості процесів одержання, оцінки й визнання кваліфікацій;
- втягнути в процес одержання кваліфікацій роботодавців, профспілки, інші громадські організації;
- гармонізувати національний рамковий стандарт магістерської кваліфікації із системами рамкових кваліфікацій інших країн.

За своєю структурою єдиний національний рамковий стандарт магістерської кваліфікації може складатися з наступних частин:

- Національної рамки кваліфікацій;
- кваліфікаційних рівнів і вимог до них;
- професійних стандартів;
- оцінки й підтвердження кваліфікацій і компетенцій.

Рішення відзначених проблем відновить довіру суспільства до системи вищої освіти нашої країни, професійних здатностей її випускників і може бути основою для впровадження інновацій у науку й економіку підприємства. Адже саме інновації створюють конкурентне середовище, «...де можна людей навчити пізнавати, навчити створювати, навчити працювати навчити спільно мешкати». Це є, по визначенню ЮНЕСКО (Матеріали другої всесвітньої наради з питань вищої освіти, Париж, 2003 р.), місія вищої освіти у третьому тисячоріччі.

*Подкоритова Л.М., к. ю. Н.,
декан юридичного факультету
КЕІ ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОБОТИ КАФЕДР ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ПРИ ПЕРЕХОДІ ВІД ВИКЛАДАННЯ ЮРИДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН ДО ОСВОЄННЯ ЮРИДИЧНИХ НАУК

Однією з найважливіших особливостей вищої юридичної освіти є зростання значення компетентності майбутнього фахівця. Сьогодні важливо бути не лише кваліфікованим фахівцем, а й, передусім, компетентним. Компетентність допомагає фахівцеві ефективно вирішувати різноманітні завдання, які стосуються його професійної діяльності.

Компетентнісний підхід у системі освіти має інноваційний характер, і протистоїть системі освіти, яка панувала в радянській педагогіці — “знання — уміння — навички”. Великі зміни в соціальній, інформаційній і технологічній галузі призвели до кризи парадигми освіти, що будувалась лише на передачі знань, умінь і навичок студентам. Сучасне суспільство потребує фахівців не з “механічно” набутих знаннями, а з духовно-особистісним, творчим і науковим досвідом.

Тому однією з задач сучасної юридичної освіти ми вважаємо необхідним формування професійних компетенцій студентів-юристів. Це поняття можливо визначити як динамічну якість випускника юридичного факультету або вузу, яка дозволяє йому здійснювати юридичну діяльність відразу після закінчення строку навчання. Для досягнення цієї мети робота кафедр юридичного факультету КЕІ має бути спрямована на поступовий перехід від викладання дисциплін юридичного фаху до викладання наук. Це дозволить сформувати у студента юриста професійні компетенції, що спираються на наукові знання.